

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: **F.P.**, narozený X
státní příslušnost Iránská islámská republika,
bytem X
zastoupený Organizací pro pomoc uprchlíkům, z.s.,
sídlem Poděbradská 173/5, 190 00 Praha 9,

proti
žalovaného: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky,**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 31. 10. 2023, č. j. MV-179187-2/OAM-2023,

takto:

- I. Usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky dne 31. 10. 2023, č. j. MV-179187-2/OAM-2023, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím zástupce domáhá zrušení usnesení žalovaného ze dne 31. 10. 2023, č. j. MV-179187-2/OAM-2023, jímž bylo rozhodnuto, že se řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zastavuje.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce uvedl, že nyní projednávaná žádost je již v pořadí třetí, kterou žalobce podal. Byl nicméně přesvědčen o tom, že tato žádost by neměla být posuzovaná jako Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

další opakovaná žádost dle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, ale jako opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany [§ 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu]. Předchozí žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce podal dne 10. 5. 2023. Tato žádost byla posuzovaná jako opakovaná. Řízení o této žádosti bylo zastaveno podle § 25 písm. d) zákona o azylu, a to z toho důvodu, že se žalobce nedostavil k pohovoru dne 2. 8. 2023. Vzhledem k tomu, že poslední žádost byla zastavena podle § 25 písm. d) zákona o azylu, je zřejmé, že není možné nyní podanou žádost považovat za další opakovanou žádost.

3. Dále namítal, že žalovaný nesprávně aplikoval v jeho případě § 11a odst. 3 zákona o azylu, neboť od začátku roku 2023 je žalobce ve vážném vztahu se svojí přítelkyní, občankou České republiky H. K. Rovněž uvedl, že je bisexuál; má aktuálně i mužského partnera. Jeho snoubenka o tom ví, souhlasí s tím. Zdůraznil, že tuto informaci žalovanému sdělil při podání opakované žádosti dne 10. 5. 2023 stejně jako informaci o tom, že má vztah s občankou České republiky. Dále zdůraznil, že konvertoval ke křesťanství a je bisexuál. Obojí je v Íránu podle dostupných zpráv o zemi původu považováno za trestné. Poukázal na to, že v roce 2019 byl v Íránu v nepřítomnosti odsouzen za odpadlictví od víry, urážky islámu a konverzi ke křesťanství, což se v Íránu trestá smrtí. Žalobce se proto od té doby nemůže vrátit do vlasti; jakmile by překročil hranice, zatkli by ho a hrozilo by mu mučení, či smrt. Trestní řízení žalobce už v minulosti dokládal kopiemi dokumentů z Íránu, které mu zaslala jeho rodina, resp. rodinný právník. K tomu předložil finální rozsudek, ve kterém ho soud odsuzuje za urážku proroka k 74 ranám bičem, za urážku šíitské a sunnitské větve islámu na 5 let vězení, za popření celého svatého textu (Koránu) a popření svatého proroka a odmítnutí islámského náboženství a konverze ke křesťanství přijetím a vírou v Ježíše a jeho uctívání jako boha (odpadlictví) k popravě oběšením. Z uvedeného dle žalobce plyne, že mu hrozí v případě návratu do Íránu pronásledování, resp. nebezpečí vážné újmy ve smyslu zákona o azylu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl. Konstatoval, že aktuální žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky je již třetí v pořadí ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, ve které jako důvod podání žádosti sdělil, že měl problémy se svým právníkem, díky kterému nebyl vyrozuměn o stavu a správních úkonech v minulém řízení. Konstatoval, že posoudil důvody další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a provedl srovnání s tvrzeními, která učinil v předcházejících správních řízeních. Zdůraznil, že žalobce ani v aktuálně podané žalobě nekonkretizoval žádné skutečnosti azylově relevantní, pro které opětovně o udělení mezinárodní ochrany žádá. Žalovaný po zhodnocení i vzájemném porovnání výpovědí žadatele ve všech předcházejících řízeních nedospěl k závěru, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo pronásledování jeho osoby z důvodů uvedených v § 12 nebo mu hrozilo bezprostřední nebezpečí vážné újmy podle § 14a zákona o azylu.

Replika žalobce

5. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které zopakoval, že nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení z důvodu další opakované žádosti. Rovněž znovu upozornil na to, že se obává pronásledování v zemi původu ze dvou důvodů, a to z důvodu, že konvertoval ke křesťanství a že je bisexuál. Poznamenal, že existence vážné újmy z důvodu jeho sexuální orientace vyplynula až ve druhém řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, které bylo z procesních důvodů zastaveno; možnost udělení mezinárodní ochrany z tohoto důvodu dosud nebyla meritorně posouzena. Poukázal na obsah trestního zákoníku

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Iránské republiky, podle něhož se trestají vztahy osob stejného pohlaví bičováním a smrtí. Poukázal na to, že žalovaný nedávno žadateli z Iránu v obdobném postavení udělil doplňkovou ochranu.

Posouzení věci soudem

6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. a § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci nebyly zjištěny.
7. Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Dne 24. 7. 2019 podal žalobce první žádost o mezinárodní ochranu, o které žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 2. 3. 2020, čj. OAM-664/ZA-ZA11-K10-2019, tak, že se žalobci neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. Dále žalobce podal žalobce žádost o mezinárodní ochranu dne 10. 5. 2023, o které žalovaný rozhodl usnesením ze dne 3. 8. 2023, č. j. OAM-613/ZA-ZA11-K10-2023, tak, že jím řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. d) zákona o azylu zastavil. Dne 24. 10. 2023 podal žalobce další žádost o mezinárodní ochranu, o které žalovaný rozhodl napadeným usnesením, jímž řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavil.
8. Podle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou a všechny žádosti následující po ní za podmínky, že v řízení ve věci mezinárodní ochrany o 1. kterékoli předcházející žádosti bylo rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje nebo se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná, 2. druhé žádosti bylo vydáno rozhodnutí podle § 15, 15a, 17 nebo 17a, nebo 3. druhé žádosti bylo řízení zastaveno podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. a) nebo e).
9. Podle § 11a odst. 3 věty první téhož zákona, podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14a, ministerstvo řízení usnesením zastaví.
10. Podle § 25 téhož zákona se řízení dále zastaví, jestliže dle písm. d) žadatel o udělení mezinárodní ochrany se bez závažného důvodu nedostavil do azylového zařízení, ačkoliv k tomu byl podle tohoto zákona povinen, k poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebo k pohovoru nebo neposkytuje informace nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nebo dle písm. i) je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.
Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

11. Soud souhlasí s námitkou žalobce, že nebyly naplněny podmínky pro posouzení žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 24. 10. 2023 jako další opakované žádosti dle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Žalovaný tak nebyl oprávněn zastavit řízení dle § 11a odst. 3 téhož zákona.
12. Je nepochybné, že o první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu žalovaný rozhodl meritorně, neboť rozhodnutím ze dne 2. 3. 2020, čj. OAM-664/ZA-ZA11-K10-2019, žalobci neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. Tím byla splněna první podmínka stanovená v § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu spočívající v tom, že o předcházející žádosti bylo rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje.
13. Soud je však toho názoru, že není splněna druhá podmínka obsažená v § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, tj. že by o druhé žádosti bylo vydáno buď rozhodnutí podle § 15, 15a, 17 nebo 17a zákona o azylu, nebo že by o druhé žádosti bylo řízení zastaveno podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. a) nebo e) téhož zákona. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že řízení o druhé žádosti žalobce o mezinárodní ochranu žalovaný usnesením ze dne 3. 8. 2023 zastavil podle **§ 25 písm. d)** zákona o azylu. Podle soudu je pak nepochybné, že usnesení ze dne 3. 8. 2023 nepředstavuje rozhodnutí podle § 15, 15a, 17 nebo 17a zákona o azylu, ani tímto usnesením nebylo zastaveno řízení podle **§ 25 písm. i)** zákona o azylu z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. a) nebo e) téhož zákona. Z obsahu usnesení žalovaného ze dne 3. 8. 2023, které je součástí správního spisu, je tudíž zjevné, že řízení o druhé žádosti byla zastaveno dle **§ 25 písm. d)** zákona o azylu, tedy z jiného důvodu, než které je obsaženo v § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Soud proto uzavírá, že žalovaný neměl vyhodnotit třetí žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, kterou podal dne 24. 10. 2023, jako další opakovanou žádost o mezinárodní ochranu. Z toho důvodu nemohl zastavit řízení dle § 11a odst. 3 zákona o azylu. Tento postup žalovaného tak představuje podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem a měl v tomto případě za následek nezákonné rozhodnutí žalovaného o věci samé, v čemž soud spatřuje vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
14. Dalšími námitkami žalobce se soud nezabýval, neboť by to s ohledem na zjištěnou vadu řízení bylo bezpředmětné.
15. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, přestože žalobce na jednání trval, neboť žalobou napadené rozhodnutí bylo zrušeno dle § 76 odst. 1 s. ř. s. a v takovém případě právní úprava připouští rozhodnutí ve věci bez nařízení jednání.
16. Soud tedy shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro vadu řízení zrušil. Zároveň soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
17. V dalším řízení žalovaný znovu posoudí žádost žalobce o mezinárodní ochranu podanou dne 24. 10. 2023 a umožní mu sdělit všechny důvody, které jej vedly k podání žádosti o mezinárodní ochranu. Zejména pak žalovaný bude muset vyhodnotit, zda žalobcem tvrzená konverze ke křesťanské víře a jím tvrzená sexuální orientace může představovat vážnou újmu, pro kterou by mu mohla být udělena doplňková ochrana, a to i s ohledem na to, že dle trestního zákoníku Iránské republiky se trestají vztahy osob stejného pohlaví bičováním a smrtí a že žalovaný nedávno žadateli z Iránu v obdobném postavení udělil doplňkovou ochranu. Dále žalovaný bude muset vyhodnotit soudní příkaz Generálního a revolučního soudu Teherán ze dne 11. 5. 2019, kterým měl být žalobce odsouzen za urážku proroka k 74 ranám bičem, za urážku šíitské a sunnitské větve islámu na 5 let vězení, za popření celého svatého textu (Koránu) a popření svatého proroka a odmítnutí islámského náboženství a Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

konverze ke křesťanství přijetím a vírou v Ježíše a jeho uctívání jako boha (odpadlictví) k popravě oběšením. Zejména žalovaný v dalším řízení posoudí, zda možná hrozba trestu smrti v případě návratu žalobce do země jeho původu může představovat azylově relevantní důvod pro udělení některé z forem azylu či vážnou újmu pro udělení doplňkové ochrany. V případě, že žalovaný bude mít pochybnosti o pravosti či pravdivosti výše specifikovaného soudního příkazu Generálního a revolučního soudu Teherán, musí přesvědčivě odůvodnit a podložit, na čem jeho pochybnosti o pravosti či pravdivosti této listiny spočívají. Právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku, je žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.

18. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalovaný neměl ve věci úspěch a žalobce žádné náklady neuplatnil, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 5. února 2024

Mgr. Ladislav Vaško, v. r.
samosoudce